

EMELJÜK FEL A SZÍVÜNKET – HOGYAN IMÁDKOZZUNK?

Júniusban a hónap imaszándéka: A gyermekekért és a fiatalokért

Titok: „Akit te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál”

Kiszolgáltatni magunkat Isten szeretetének

Szentírási idézet: Mt 14,22-33

²²Ezután mindjárt megparancsolta a tanítványoknak, hogy szálljanak bárkába, és menjenek előtte a túlpartra, amíg ő elbocsátja a tömeget. ²³Miután elbocsátotta a tömeget, egyedül fölment a hegyre imádkozni. Amikor beesteledett, egyedül volt ott.

²⁴A bárka pedig már sok stádiumnyira volt a parttól, hányták-vetették a hullámok, mert ellenzél volt.

²⁵Éjjel pedig, a negyedik őrváltás idején odament hozzájuk a tengeren járva. ²⁶Amikor a tanítványok meglátták őt, amint a tengeren jár, megrettentek és azt mondták: »Kísértet!«, és félelmükben kiáltozni kezdtek. ²⁷Jézus azonban mindjárt szólt nekik: »Bízzatok, én vagyok, ne féljete!« ²⁸Péter így válaszolt neki: »Uram, ha te vagy, parancsold, hogy hozzád menjek a vízen.« ²⁹Ő azt mondta: »Gyere!« Péter kiszállt a bárkából, elindult a vízen és Jézushoz ment. ³⁰Mikor azonban látta az erős szelet, megijedt, és amint merülni kezdett, felkiáltott: »Uram! Ments meg engem!« ³¹Jézus azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt és azt mondta neki: »Te kishitű! Miért kételkedtél?« ³²Amikor beszálltak a bárkába, elállt a szél. ³³Akik a bárkában voltak, leborultak előtte, és azt mondták: »Valóban Isten Fia vagy!«

Bevezető ima: Uram, Jézus! Bevallom neked, hogy nem tudom elképzelni azt a bizalmat, ami Péterben volt irántad, amikor szavadra elindult feléd a tó vízének felszínén. Te pedig megmutattad neki, hogy természetfeletti segítségedet csak akkor tapasztalhatja, amikor a körülményeket feledve egyedül a beléd vetett bizalomba kapaszkodik. Kérlek, növeld bennem ezt a benned bízó hitet!

2. Elmélkedés: „Parancsold meg, hogy odamenjek hozzád a vízen!” Jézus valóban ezt kéri, nemcsak Pétertől, hanem mindannyiunktól. Azt kéri tőlünk, hogy engedjük el a megfelelési és teljesítési kényszereinket, amikor imádkozunk. Ne arra törekedjünk imádkozás alatt, hogy minél több imát elmondjunk, hogy minél erősebben koncentráljunk arra, hogy Isten jelenlétét érezzük, vagy hogy minél okosabb gondolatok jussanak az eszünkbe. Merjünk egyszerűen odaállni Isten elé úgy, ahogy éppen vagyunk: fáradtan, gondjainkkal elfoglaltan, akár keserűséggel és haraggal a szívünkben. Menjünk bizalommal a mi gyógyítónk elé, és engedjük, hogy az Ő kegyelmével rendet tegyen bennünk. De ha túl feldúltak vagyunk, és nem tudunk Isten előtt sem elsimulni, ez se akadályozzon minket abban, hogy bizalommal Felé forduljunk. Ő nem a mi nagyszerű teljesítményeinket várja az ima alatt! Sokkal inkább azt kéri, hogy engedjük el az önkontrollt erre az időre, és nyissuk meg magunkat arra, amit Isten adni akar nekünk éppen most. Vágjunk bele bátran, mint Péter, abba a kalandba, hogy Isten valami olyat tegyen velünk, ami túl van az emberi korlátaink és ellenőrzésünk határain. Hagyjuk, hogy Isten kontrollálja ezt az imaidőt, és Ő cselekedjen bennünk.

„Gyere!” Jézus éppen a nyitottságunknak erre a pillanatára vár, és felénk kitért karokkal válaszol: „Gyere!” Ő mindig is erre a pillanatra vágyott! Végre nem akarom belegyömöszölni magamat az emberi gondolkodás, az emberi elképzelések korlátaiba. Hiszen az evangélium tanításai mind az isteni dimenzió tágasságára akarják felhívni a figyelmünket! A Szentlélek mindig ajándékokat akar adni: mindig a fejlődésünket és növekedésünket akarja munkálni egy minden emberi elképzelést felülmúló cél: a mennyország irányába. Törődjünk bele abba, hogy Isten ajándékai nem írhatók le emberi fogalmakkal. Ő azt szeretné, hogy önmagunkon belül tapasztaljuk meg az értelmünkkel ismert evangéliumi erényeket azáltal, hogy az imaidőnk alatt Isten ezeket megteremti, létrehozza a bensőnkben. Emberi erővel ezeket nem vagyunk képesek ugyanis megvalósítani magunkban. *(Forrás: Ruth Burrows: Az imaélet lényegéről)*

Beszélgetés Krisztussal: Én Uram, én Istenem! Bocsáss meg, hogy képtelen vagyok arra, hogy elengedjem minden elképzelésemet, saját elvárásaimat, és mint egy gyermek anyja ölében, egészen rád bízom magamat. Pedig Te megérdemled ezt a bizalmat, hiszen jobb vagy a világ legjobb édesanyjánál is. Segíts hitetlenségemen!

Elhatározás: Amikor elkezdek imádkozni, törekszem rá, hogy letegyem Jézus lába elé minden elvárásomat – mind magammal, mind pedig Istennel kapcsolatban. Egyszerűen csak dicsérem Istent jóságáért, és engedem, hogy megérintse a szívemet.